

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
Skríbanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyílttér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Gazdasági harez előtt.

Az 1903/4-iki nagy katonai akeziót a parlament megnyitásával követni fogja a gazdasági küzdelem, melynek végeredménye előrelátható ugyan, de egyáltalán nem állapítható meg, hogy a közgazdasági kampány politikailag mily következményeket fog maga után vonni.

Ezzel a kérdéssel foglalkozik a jól értesült „Magyar Pénzügy“ vezető közgazdasági szaklapunk, a következőket irván:

Az olasz kereskedelmi szerződés megkötésével már most előtérbe lép a kérdés: volt-e joga a kormánynak kiegyezés és vámtarifa nélkül szerződési tárgyalásokba bocsátkozni, sőt Olaszországgal a provizoriumot meg is kötni?

Hát mi nem szeretjük a csürest-csavarást és egyenesen kijelentjük, hogy erre joga nem volt, tiltotta azt a Széll-formula, mely októbertől kezdve, mikor a harez a szerződések körül megindul, aktuálisabb lesz, mint volt akkor, mikor Széllt Magyarország miniszterelnöki székébe segítette. Más kérdés azonban: volt-e a

kormánynak oka a szerződési tárgyalások megindítására? Erre ismét a leghatározottabban azt kell felelnünk, hogy nemesak oka volt rá, hanem kötelessége is volt, hogy a szerződési tárgyalásokat megkezdi és a lejáró olasz provizoriumot egy új provizoriummal helyettesítve, míg valami uton-módon meg lehet kötni (a különben papíron már kész) végleges, szerződést.

Igenis, történt törvénysértés, de elkerülhetlen kényszerűségből és bizonyára nyugodtabb lelkiismerettel viselheti a kormány a felelősséget azért, hogy utólagos jóváhagyás reményében egy, értelmezésben már teremtője által tágitott törvényt még liberálisabban interpretál, mint azért, ha egy formulát annyira tiszteletben tart, hogy az országot amiatt kiteszi egy európai vámháborúnak.

Azt mondják, hogy Széll Kálmán a róla elnevezett törvényvel biztosította Magyarországnak 1907-en túl az önálló vámtarifa területet, ha eddig az osztrák parlament viszonyok meg nem változnak és ime, a Tisza-kormány megfosztja az országot e fontos garanciától, mert, ha az

új szerződések 1906-tól tíz évre szólanak, 1916-ig biztosítva van a közös vámterület. Ez igaz, de talán kétségben hagyott a kormány valakit aziránt, hogy ez idő szerint még a közös vámterületet tartja az ország érdekében valónak és hogy ennek az alapján intézi minden, a közgazdaságba vágó akezióját?

Különben máig még nem történt más „törvénysértés“, mint hogy a magyar meghatalmazottak megszavazott vámtarifa nélkül tárgyaltak Németországgal, majd Olaszországgal és a jövő hónapban ismét tárgyalni fognak Németországgal. Mert az olasz provizoriumot nem lehet törvénysértésnek tekinteni; hiszen provizorium volt ez évben is és az senki sem ütközött meg. Ha ez igaz is, felhatalmazás nélkül nem szabad tárgyalni, mondják azonban a harezoló csoport lapjai. Bátrak vagyunk t. laptársaink figyelmébe ajánlani, hogy a kormány minden egyes pénzügyi műveletnél — ami van olyan fontos, mint a német provizorius szerződés — előbb tárgyal az illető pénzügyi csoporttal, még pedig minden felhatalmazás nélkül

T Á R C Z A.

A becsapott örmény.

Irta: Pakots József.

A zöld zsálugeteres ablakokból alázatos köszöntések hangzottak ki, amikor Áspis az örmény végigment a nyáradföldi főutezán. A férfiak dörmögve vették le a kalapjukat, az asszonyok pedig félresimítván homlokukról a fejkendőt, ami körülbelül annyit jelentett, mint a férfiak kalaplevétele, szorongva sipogták:

— Csókolom a kezeit, nacesás ur!

Csak így: nacesás ur! És a világot el nem botlott volna egynek is a nyelve, hogy valahogyan tekintetes urat mondjon.

Tekintetes ur már nem volt. Nyáradfalván. Ki pusztult, kihalt ez a nemes, uri nemzedék, az utolsó tíz esztendővel ennek előtt jötték sirba, a nyáradmenti temető szomorú füzei alá, a családi kriptába. Aki követte, az már nagyságos ur volt. Áspis, a gaz kis örmény, a kieserzett kordoványbőrű faluvégi boltos, akiből ur lett, a falu ura.

Áspis mosolyogva ment a főutezán. Jó kedve volt és apró, zöldes fényű szeme egyre ugrált csontoz üregében. Valóságosan táncolt az a két sóvár, éhes szem. Kiugrottak a házak födelére, levetette magát az udvarokra, fölkapaszkodott a kutágasra, kikarikázott a kertekbe. Áspis beleszeretett volna kacagni a napfényes levegőbe. Minden, minden az övé itt. Az egész falu és az egész határ. Aki csak itt lakik, az mind az ő zsellérje, szolgálja. Áspis a gaz kis örmény kinyújtotta kezét a levegőbe. Mintha meg akarná simogatni. Ez is az övé, a levegő is. Ha neki úgy tetszenék, még azt se szíhatná itt senki. De ő jó ember, nagyon jó. Mindenkinek ad a levegőből, még a halnak is, amely Nyárad vizéből néha kiveti magát a part-ra. Ő nem tehet róla ha a hal megdöglik a levegőn. És miért is hasonlít az ember néha annyira a halhoz?

Áspis gondolkozott, de ez nem volt neki kellemetlen. Szeretett gondolkozni. Ebben különbözött a többi embertől, aki Nyáradfalván élt. Ez így helyes, ez így jó. Az Áspis feje káptalan, elbirja ő az egész falu gondját.

Egyszerre elkomolyodott. Ott a főuteza közepén gögösen terpeszkedett egy tornáczos ház. Öreg megvedlett épület. A tornácz kőkoczkáit kiette az idő, az oszlopok megrepedeztek. A ház tetejét belepte a moha, a falakat végigverte az eső és sötét vonalakat húzott rajta, mint egy öreg, megviselt arczon a köny. És Áspis mégis úgy érezte, hogy ez az épület gögösen néz rá. — Miért?

Áspis szitkozódni szeretett volna. Ez volt az egyetlen ház, a mely nem volt az övé. Az egyetlen valamennyi közül.

II.

Az öreg Gácsi Tamás ott gubasztott a tornáczon és melengette magát a napfényen. Nagyon vén ember volt már. A hatvant meghaladta a szakála hófehér, a bőre kiaszott, a csontja zörgött. Olyan ember, akiről azt mondják, hálai jár belé a lélek.

Áspis belépett hozzá:

— Adjon Isten tejus ur!

Tejus ur. Ez volt a Gácsi, Más fajtája az urnak, a világot sem tekintetes ur, de azért ur.

és, csak amikor már minden rész-
letre megegyezett a finanszírozó
csoporttal, lép a törvényhozás
elé és kéri megszavaztatni azt a
törvényjavaslatot, melynek min-
den pontjára nézve már van szó-
beli megállapodása. Ezen a kákán
még nem keresett csomót a tör-
vényhozás küzdő csoportja, Talán
keresni fogja a jövőben itt is?
Nem fogunk rajta csodálkozni,
de egyet figyelmébe ajánlunk a
a harczra készülőknek: Az im-
már sürgőssé vált gazdasági
ügyeket el kell intézni. Ha aka-
dályozzák, módot kell és fog ke-
resni a kormány az akadály
elhárítására, ha nem megy más-
ként, akár a jelenlegi országgyű-
lés tartamának 1—1¹/₂ évvel való
megkurtításával.

H I R E K.

— **Jegyzők fizetésének rende-
zése.** A baresi főszolgabírói járás jegyzői
jelentek meg e hó 7-én Barcson azon
célból, hogy részükre az újabb megál-
lapított évi 800 forint fizetésükbe a
a föld járulékok évi összege beszámítas-
sék. Az ügyet tárgyaló bizottság tagjai,
mint becsők, Palkovits Sándor bolhói in-
téző, Kovács Bertalan kálmáncsai pap és
Kondrát Imre baresi postamester szakfér-
fiak voltak.

— **Szüreti mulatságok.** Vasárnap,
e hó 2-án folyt le a Baresi Önkéntes Tűz-
oltó Testület szüretimulatsága, a Garni
szálloda kerthelyiségében, mely ugy ke-
délyességre, mint anyagilag igen jól sike-
rült. A tűzoltók festői szép magyarruhába
öltözött csöszleányok és csöszökkel trom-
bita-zenekar kísérete mellett délután 4

óra felé vonultak végig a városban a Garni
kerthelyiségébe, melyben a szépen diszi-
tett szőlőlugasokon bőven csüngtek a
szőlő-fürtök. A mulatság különösen az
esti órákban volt élénk, acetylen és lám-
pion világítások mellett. Volt lopás
elég, melyért busás díjakat fizettek az
elfogott galant szőlő-tolvajok. A mulatsá-
gon befolyt 291 korona, melyből 130 ko-
rona maradt tisztán a tűzoltó-testület ré-
szére. Felül fizettek a mulatságon a kö-
vetkező urak: Gróf Sségehyi Ferencz ur,
20 kor. Kondrát Imre ur, 10 k. Dr. Piszár
Antal ur, 5 k. Somogyi János, Dorner An-
dor, Weisz Mór urak, 4--4 k. Dr. Kron-
berger Adolf, Pelezman Adolf, Oberitter
Antal urak, 3--3 k. Huber Gyula, Jeszensz-
ky Dezső, Király Sándor, Balázs Sándor,
Silberstein S. Oláh Sándor, Kohut Pál,
Dr. Kronberger Vilmos, Telepi postafőnök,
Spitzer Lipót, König Gusztáv, Géringér
Károly, Kronberger Manó, Ifj. Schulhoff
N. Jankovics Ferencz urak, 2--2 k. Nikó
Jánosné urnő, Kossa Tihámér, Fuchs Jó-
zsef, Lengyel B. Héregi K. Czing Ödön
Henézi Mátyás, Maulwurf Jenő, Dorner
Pál, Fuchs Sándor, Walkó Gyula, Dr.
Bing Ernő, Körmendy József, Weisz Ja-
kab pék, Epsteinné urnő, Grósz Ferencz,
Wajda N. Hercz N. Oberitter Adolf,
Schmidt Fülöp, N. N. Dobai Sándor, Po-
zsegovics György, Cserényi János urak;
1--1 k. Makk Béla 40 fill. Warga Mihály-
né 20 fill. A baresi önkéntes tűzoltó tes-
tület köszönetét fejezi ki mindazoknak, a
kik a mulatság alkalmával a csösz legény-
séget és a csösz leányságot elvállalni szí-
vesek voltak. Végül még köszönetet mond
Hoffman és Krausz uraknak azon áldo-
zatkésztségükért, mellyel a tűzoltótestületet
minden irányban támogatni szivesek voltak.

— Szüreti mulatság lesz e hó 9-én
a Plánincz-féle vendéglőben is, mely mű-
kedvelői előadással és világpostával lesz
egybekötve. Színre hozzák ugyanis Gou-
dinek „Valami hibája van“ című egy

felvonásos vigjátékát. A szüreti mulatság
kezdeté délután 3 órakor, a műkedvelői
előadás kezdeté este 8 órakor. Belépődíj
személyenkint 80 fillér.

— **Halálozás.** Elhunyt e hó 5-én
Bareson Barner Ferencz, Bares egyik régi
iparos polgára 70 éves korában, hosszas
betegeskedés után. Temetése pénteken
délután ment végbe nagy részvét mellett.

— **Betörés.** Vasárnap, e hó 2-án
éjjel, eddig még ismeretlen tettesek be-
törttek a baresi főszolgabírói hivatalba s
onnét több elkobzott ócska fegyvert vit-
tek el. Ez ügyben erélyesen nyomoz a
csendőrség.

— **Elismerő levél.** Wertheim József,
városunk kitűnően képzett acetylen vilá-
gítás gyártója, ki a saját szerkezetű acety-
len gázfejlesztő készülékeivel szép sikere-
ket ért el a bevezetések körül, legujabban
mérvadó helyről a következő elismerő le-
velet kapta: Kérelmére igazoljuk, hogy
Bares államásunkon Ön által szerkesztett
és készített két acetylen gázfejlesztő—mely-
ek 110 lángot táplálnak — f. év január
hó óta állandó üzemben áll és azóta ki-
fogástalanul működik. Az üzletigazgatóság
helyett a vontatási és műhelyi osztály
főnöke, **Bruc.**

— **A Déli vasut magyar vonalain**
folyó évi október hó elseje óta a téli menet-
rend lépett életbe, mely a következő lénye-
gesebb változásokat tartalmazza: Bares-
pakrácsi vasuton: Bares és Eszék
között Slatina-Nasicon át, mindkét
irányban, egy közvetlen vonatösszeköttetés
létesült, mely célra a 2002|2102. és 2103
|2003. sz. motoros vonatok menettrendje
Bares—Slatina között megfelelően módosít-
tatott. A vonatok a következőleg közleked-
nek: Indulás Barcsról 2 óra 16 perczkor
éjjel, Verőcze-Viroviticzáról 2 óra 56 per-
czkor éjjel; érkezés Eszékre 8 óra 10 per-
czkor délelőtt. Az ellenirányban indulás
Eszékről 3 óra 21 perczkor délután; érke-

Az öreg Gácsi fogadta:
— Hozott Isten!
Tegezte az örményt. Az ilyen öreg
ember mindenkit tegez. Még a vicispánt
is. Azt mondja neki:

— Szervusz uram öcsém!
Ez kijár neki. Már tudniillik nem a
vicispántnak, hanem az ilyenfajta öreg
embernek, a bizalmaskodás.
Aspis felült a tornáczkönyöklőre.

— Hogy mint van tejus ur?-kezdte
a diseurzust.

Az öreg nem felelt és mégis felelt.
El kezdett köhögni és ugy hápogott-kráko-
gott, hogy majd kiszoritotta a lelkét. Jó
fertályóra mulva nehezen kinyögte:

— Látod!
A gaz kis örmény félvezett. Tetszett neki
az öreg kinlodása és örmében szinte do-
bolni kezdett lábaival a tornácz falán. De-
legyúrte magában az örmét és aggodást
szinlelő hangon mondta:

— Vigyázzon az egészségére, tejus ur
Az öreg boszusan ütötte fel a fejét:
— Vigyázzak? Elhegedülte ezt már
szent Dávid. Hirből sem ismerem én már
az egészséget,

Aspis megingatta fejét.
— De hát mi lesz?
— Meghalok! — jelentette ki ke-
ményen az öreg és nézte a csizmaszárát,
amelyen már megfakult a varrás. — Ugy
járok, mint ez a csizma. Széthullók
egyszer.

Aspis azt gondolta: no, most már
helyben vagyunk! Köszörült egyet a tor-
kán és újra kezdte:

— Látja, tejus ur, magának már
ugysem telik sok öröme, ebben a házban.
Mi? Nem igaz? Látja! Hát mondom ma-
gának, miért ragaszkodik ugy hozzá?
Miért?

Az öreg riadtan nézett az örményre s
csak ennyit felelt: Mert!

— Jó. Hát legyen így. De látja ne-
kem kellene ez a ház. Hiányzik. Adja el.

— Nem.

— Jó pénzért.

— Semmiért.

— De mégis.

Az öreg elgondolkozott.

— Van nekem egy unokám — kezdte.

— Arra hagyom. Aztán itt akarok meg-
halni. Itt születtem.

Az örmény gondolt egyet:

— De ki mondja, hogy ne halljon
meg itt?

Az öreg rábámult az örményre:

— Hogy érted?

— Adja el s én beírom a kontrak-
tusba, hogy halála napjáig benne lakhat.

— Hm.

Az öreg éppen az nap kapot levelet
az unokájától. Azt írta a kölyök, hogy
pénzre van szüksége, sok pénzre. Ez jól
jött.

— Hát csináljunk egyezséget!-mon-
dotta. Te fizetsz most nekem ötszáz frtot
aztán minden hónapban, a míg élek husz
frtot, majd minden héten küldesz nekem
három kupa malé-lisztet s én oda adom
a házamat, de ugy, hogy benne lakjak
holtom napjáig, neked adom a kertet, a

határban tiz hold szántómat és azt az er-
dőrészt a melyik az enyim.

Az örmény majdnem hogy a levegő-
be ugrott örömeiben. Mindjárt be is ment
a felső házba és megírta kontraktust.
Az öreg feltette az okulárét és elolvasta
Szóru-l-szóra ugy volt, a hogy ő mondta.
Az örmény befizette az ötszáz forintot,
sőt mindjárt megtoldta husz pengő forint-
tal, az első hónap rátájával s aláírván
közösen a szerződést, hazament s elküldte
természetben az első hétre szóló fizetési
részletet, a lisztet is.

Otthon pedig meglegedetten dörzsöl-
te kezeit Aspis és diadalmasan dünnyögte
maga elé:

— Most már enyém minden. A vén
számár nem éri már meg a jövő tavaszt.

III.

Aspis az utoljárt járta. Az orvosok
ott sűrűgtek forgolódtak körülötte, három
is, hirneves orvostanárok, akiket Pestről
hozattott. Aspis érezte, hogy neki már be-
fellegzett. Hiszen nem esoda, lehetett tán,
vagy hetven éves már. Az orvosok ott
tanácskoztak körülötte és azt mondták
nagy veszedelem, mert Aspisnak rossz az
epéje és a mája. És Aspis gondolkozott.
A gondolkozás volt az élete és elgondolta,
hogy ime meghal ugy, hogy még sem az
övé körülötte minden: Az a ház, a nagy
tornáczos épület a főutezán még mindig
nem az övé. Harminez év előtt vette meg
a Gácsi Tamástól s annyit fizetett érte az

zés Verőze-Viroviticzára 8 óra 51 perckor este, Barcsra 9 óra 30 perckor este.

— **Uj tizkoronás papírpénz.** A forgalomban levő tizkoronás papírpénzt nagyon könnyen lehet hamisítani s ezért az Osztrák-Magyar Bank az ősszel új tizkoronás bankjegyeket fog kibocsátani. Az új bankjegyen lesz valami új találmányú titkos jegy, a melyet állítólag lehetetlen utánozni. Az új tizkoronás bankjegyek érdekesekek lesznek még azért is, mert igen hosszukás alakjuk lesz. Csaknem czimszalaghoz hasonlítanak majd az új, igen keskeny és hoszu tizkoronások. A mi papírpénzünknek elég szerencsétlen formájuk van, mert többnyire keresztbe is hajljuk őket, s így aránylag nagyon hamar elrongyolódnak, míg a hosszukás amerikai papírpénzek, a melyeket mindig csak egy irányban hajtának össze és sohasem keresztbe, igen sokáig épségben maradnak.

— **Raktárkimutatása** a magyar-leszámitoló- és pénzváltóbank baresi raktárainak. Készlet f. hó 15-én 227397 mm. 3902650 kor, biz. érték. Beraktárlás f. hó 15-től 30-ig 20193 mm. 368500 kor. biz. érték. Összesen 247590 mm. 4271150 kor. biz. érték. Kiraktárlás f. hó 15-től 30-ig 22821 mm, 386100 kor. biz. érték, Készlet f. hó 30-án 224769 mm. 3885050 kor. biz. érték. Részletezés: 10594 mm. buza 1469 mm. rozs, 2500 mm. árpa, 33249 mm, zab, 169015 mm. tengeri, 3999 mm. hüvelyesek, 1125 mm. liszt, 2818 mm. különféle, összesen 224769. Barcs 1., 1904. szeptember hó 30-án.

— **Borvásár Gyöngyösön.** A „Hevesmegyei Gazdasági Egyesület“ kezdeményezésére a m. kir. földmivélsügyi miniszter és Gyöngyös város támogatásával Gyöngyösön f. évi november hó 29 és 30-án borvásár tartatik, a mely elé ország-szerte nagy érdeklődéssel néz ugy a bortermelő, valamint a borkereskedő közönség. Jóllehet, hogy a borvásáron csak hevesmegyei, különösen a Gyöngyös—Eger—

alatt, hogy Pesten akár négyemeletes házat vehetett volna már azért a pénzért. De hiába! Az a Gácsi csak nem akar meghalni. Már kilenczven éves talán, és esze ágában sincs elbucszni a világtól. — Aspis feljajgatott az ágyában. Tisztán érezte, hogy ha ő meghal most, hát azért a Gácsiért hal meg. Ez a harmincz esztendő várokozás rontotta el az epéjét és a máját. Aspis fölördített. Az orvosok aggodva szóltak rá: — Csak csendesen, csendesen. . .

Levelet hoztak. Kiküldte? Gácsi Tamás. — Ne bántsa! — mondták az orvosok. — Ne olvassa el. Önnek nem szabad olvasni.

Aspisnak kigyult a zöldfényű szeme. — De ezt olvasom!

Vajjon mi lehet benne? Mit akarhat? Hátha fölbontja a szerződést, vagy azt írja: Holnapra meghalok!

Elolvasta. Ez volt benne írva: Halom, beteg vagy. Jó egészséget kívánok. Látod én már ötven esztendeje beteg vagyok, de még élek. És nem is halok meg. A mi családunkba száz évig élnek az emberek. Szervusz? Aspis hátra esett az ágyában és rögtön meghalt. Epeüm-lésben.

Visontai borvidék termékei bocsájtatnak elárúsítás alá: mégis a minden vidékről már eleve észlelhető érdeklődés arra enged következtetni, hogy a Gyöngyösön rendezendő ezen borvásár egyike lesz az eddig tartott borvásárok leglátogatottabbjának. A borvásáron megjelenni óhajtó vidéki közönség részére a kereskedelmi miniszterium mérsékelt áru menettérti jegyeket bocsájt rendelkezésre és azt mindenki megkapja, aki ez iránybani óhaját a „Hevesmegyei Gazdasági Egyesület“ titkári hivatalával akárcsak egy levelező-lapon is közli, ugyszintén az elszállásolásról is a titkári hivatal gondoskodik.

— **Chrysanthemum-kiállítás Temesváron.** A nagy kertbarát, Ó cs. és kir. fensége József főherceg úr védnöksége alatt működő „Országos magyar kertészeti egyesület“ a folyó évben, november hó 12., 13. és 14-én Temesvárott, a magyar kertműipar fészkeben Chrysanthemum kiállítást rendez, mely az eddigi Chrysanthemum-kiállításoknál már azért is jelesebbnek ígérkezik, mivel ennek a főrendezője Mühle Árpád úr, a kinek az országban minden évben a legszebb és legnagyobb Chrysanthemum virágai vannak. A temesvári Chrysanthemum-kiállításon tehát ezen új divatvirágok kedvelői, bizton a legszebbet és legjobbat fogják látni ezekből.

— **A gyermekek reggelije.** Egy híres orvos ismételen kinyilatkoztatta, hogy „14 éven alóli gyermekeknek nem szabad babkávét adni“, mert ez a szív működésre, idegekre és gyomorra ártalmasan ható mérget, a coffeint tartalmazza. Ebből a méregből egy kétszeres oly nagy adag, mint a milyen egy csésze erős fekete kávéban van, már halálos hatásu lehet. Mégis hány anya van, a ki nem akarja magát elhatározni arra, hogy legalább a kicsinyek részére a családi asztaltól száműzze a babkávét. A legideálisabb ital ugyan a tej volna, de a tapasztalat bizonyítja, hogy ezt nem mindig szeretik a gyermekek és csak a legritkább esetben türik állandóan. Ilyen esetben a legjobb pótlásnak a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé bizonyult, melyet sajátos gyöngéd kávéhasonló íze miatt a gyermekek szívesen isznak. Ez a legzsengébb korban is megfelelő, könnyen emészthető, tápduc és vérképző. Minden anyának feladata az volna: a gyermekeket kora ifjúságuktól erre az egészséges, jóízű Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávéra szoktatni s nekik csakis ezt adni. A bevásárlásnál természetesen óvatosságnak kell lenni, hogy a „valódi Kathreiner“ vétessék, melyet csak az eredeti csomagokban „Kneipp páter“ arczképével szabad árusítani.

58F.
2793/904. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság közhirrre teszi, hogy a Barcsdrávidéki Takarékpénztár végrehajthatónak, Szokol György végrehajtást szenvedő elleni 2270 korona tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a szigetvári kir. járásbiróság területén lévő Barcson fekvő a baresi 156 sz. tjkvben A I. 95|a, 95|b|1, 1416|a, 1188|b, 1173|84, 1489|53, 1618 és 1620|a, hrsz. és 15 sorsz. ingatlanra 2123 koronában, a baresi 854 számú tjkvben A I. 95|b|2 hrsz. a. ingatlanra 786 koronában

ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi október hó 29-ik napján d. e. 12 órakor Barcs község házánál megtartatott nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 0|0-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igmu. rendelet 8 §-ában kijelölt ovadék képesérték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű olismervényt átszolgáltatni.

Szigetvár, 1904. évi szeptember hó 20-án.

A kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság.

MOLNÁR kir. albiró.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről . .	délelőtt 10 óra 58 per
"	délután 5 " 14 "
"	este 9 " 12 "
Kanizsáról .	délelőtt 7 " 11 "
"	délután 5 " 15 "
"	este 8 " 20 "
Pakráczról .	délelőtt 10 " 53 "
"	este 8 " 05 "
Somogy-Szobbról	délben 12 " 15 "
"	este 9 " 05 "

Barcsról indul:

Pécsre . .	reggel 7 óra 28 peroz.
"	délután 1 " 20 "
"	délután 5 " 50 "
Kanizsára .	reggel 3 " 30 "
"	délelőtt 8 " 25 "
"	délelőtt 11 " 10 "
"	este 9 " 40 "
Pakráczra .	délelőtt 8 " 16 "
"	délután 5 " 30 "
Somogy-Szobbra	reggel 3 " 40 "
"	délután 1 " 30 "

RUGGYANTA

BÉLYEGZŐK

megrendelése a legszebb kivitelben, kerettel, vagy, keret nélkül a legjutányosabb ár mellett **24 óra alatti elkészítéssel** elfogadtatik

Barcson, a könyvnyomdában.

Gresa János

kalapos mester.

Barcs Ország-ut utca 127.
(Herczeg-féle ház.)

Ajánlja a n. é. közönség szives figyel-
mébe nagy választékban raktáron tartott
minden formában

saját készítményü

nyulször és gyapju kalapjait,
valamint legelső gyáraktól előállított
kész kalapokat, a legmodernebb kivi-
telben, 3-10 koronáig, gyermekeknek
2-3 koronáig. — Továbbá készít drá-
gább és olcsóbb filcz-eszimat, borszűrőt,
lovagló és izzasztó filczet, a legjutányo-
sabb ár és pontos kiszolgálással.

22-25

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs
jobb a

RETHY-féle

pemetefü czukorkánál

Vásárlásnál azonban vigyázzunk
és határozottan **RETHY-félét** kérjünk,
mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak **RETHY-félét** fogadjunk el.

Mészárszék megnyitás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közön-
séget, miszerint f. évi október hó 8-ikától
BARCSON, a templom-téren álló volt
Horváth-féle

mészárszék

megnyitom, s minden törekvésem oda fog
irányulni, hogy mint ezen a téren, hosszú
idő óta gyakorlott szakember, kiszolgálá-
sammal a n. é. közönség teljes megelége-
dését kiérdemeljem. A n. é. közönség
kegyes pártfogását kérve

maradtam kiváló tisztelettel
Verbai József
mészáros mester.

Hirdetések

jutányos áron

felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

Esemény
a magyar
irodalomban!

Nagy képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNE-
LEM KLASSIKUS KÖNYVE,
A LEGGAZDAGABB TÖR-
TÉNELMI KÉPTÁR 0000000

Tizenkét kötetben.

Eddigélé hat kötet jelent
meg. — Négy havonkint
jön egy-egy kötet.

Bővebbet a prospektus, melyet
mindenki ingyen kap.

A teljes mű ára
192 korona.

Szerkeszti a legkiválóbb magyar
írók közreműködésével:

Marczali Henrik.

Megrendelhető

3 koronás
csekély havi
részletfizetésre

e rendelőlap se-
gélyével, mely
kivágandó és le-
velezőlapra ra-
gasztva hozzánk
beküldendő.

Révai Testvérek
Irodalmi intézet
Részvénytársá-
ság

Budapest,
VIII, Üllői-ut 18

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársá-
ságtól Budapestben a

Nagy Képes Világtörténet

című művét 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigélé
hat kötet jelent meg s további kötetek 4 havonkint jelennek meg. Kőte-
lezem magam a társaság pénztárába Budapestben a szállítástól kezdve 3
koronát havonkint mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve
nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás utján
szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vő-
telára esedékesé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és
fizetési arányában szállítandók.

Kelt;

Név:

Állás;

Nyom. a barcsi könyvnyomdában.